

Že o takovéto případy tu jde, t. j. že nemocničního léčení bylo bezpodmínečně třeba, žal. úřad v nař. rozhodnutích výslovně zjistil a stížností správnost tohoto zjištění ani nepopírají. Nemůže proto stěžující si pokladna dle hořených úvah odpírati náhradu nákladů nemocničního léčení poukazem na disposiční právo cit. Šem 58 jí poskytnuté.

Č. 6250.

Stavební právo (Čechy). — Administrativní řízení: Je zsv oprávněn k rekursu stavebníka povolovati úchytku od platně stanovené stav. čáry, na jejímž zachování obec trvá?

(Nález ze dne 25. ledna 1927 č. 1216.)

V ě c: Městská obec L. (adv. Dr. Jindř. Staden a měst. vrch. taj. Dr. Ed. Scholz) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúč. Frant. a Josefínu K-ovy adv. Dr. Otto Stein z Prahy) o nástavbu patra.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Usnesením sboru obecních starších v Liberci z 28. listopadu 1913 bylo tehdejší majitelce domu čp. . . . Marii K. uděleno výjimečně stav. povolení k zřízení přízemních krámů na dvoře k domu tomu přiléhajícím a hraničícím s náměstím S-ckým, v dosavadní hraniční čáře, současně však prohlášeno, že povolení to uděluje se pouze jako provisorium až do provedení novostavby neb přestavby domu, kdy na místě oněch krámů má býti zřízena vysoká stavba ve stav. čáře, jak v těchto místech stanovena byla pro náměstí S-cké výměrem městské rady ze 4. října 1910, t. j. tak, že dosavadní čára má se přeložiti o značný kus nazpět do staveniště žadatelčina.

Žádosti Františka a Josefíny K., již nemovitostí těch později nabyli, za povolení nástavby na zmíněné přízemní krámy, městská rada v Liberci výměrem z 8. srpna 1924 nevyhověla, poněvadž dle projektu nemá býti zachována stav. čára stanovená pro pozemky uchazečů, a také rekurs stavebníků z výměru toho podaný měst. zastupitelstvu usnesením z 23. února 1925 z téhož důvodu zamítlo. Dalšímu rekursu manželů K-ových zsv v Praze nař. rozhodnutím vyhověl, výměry stav. úřadů I. a II. stolice zrušil a udělil žádané stav. povolení jako provisorium předsav při tom dodržení některých podmínek.

Pojednáváje o stížnosti městskou obcí L. do rozhodnutí toho podané vycházel nss z těchto úvah: — — — — —

Nss bylo k této stížnosti především uvážiti, zdali nař. rozhodnutí, pokud v něm obsaženo jest povolení, aby zamýšlenou přístavbou byla překročena určená stav. čára, jest zákonem odůvodněno, t. j. byli-li žal. úřad oprávněn v mezích svého instančního rozhodování stavebníkům takovéto povolení udělit. Soud shledal, že žal. úřad k tomu ze zákona oprávněn nebyl.

Podle ustanovení §§ 18 a násl. stav. řádu pro Čechy jest stavebník povinen při provádění stavby zachovati stanovenou čáru stavební. Jak shora uvedeno, bylo sborem obecních starších v r. 1913 tehdejšímu stavebníkovi povoleno zřízení přízemních krámů mimo stanovenou stav.

čáru. Na toto povolení stavebník ovšem nárok neměl; bylo-li však uděleno, bylo pro něho a také pro jeho právní nástupce založeno právo na zachování a užívání stavby v mezích povolení zřízení. Ale toto právo vztahovalo se právě jen na stav. objekt tehdy schválený. Z onoho vyjimečného povolení k zřízení stavby mimo platnou čáru stav. nevzešel ani straně nárok, aby stejné povolení bylo uděleno také pro jiný projekt, určení stav.čáry podmiňující, ani se obec povolující úchytku od platné stav. čáry nevzdala práva trvati na zachování této stav. čáry při jakémkoliv stavebním projektu novém, podle své povahy určení stav. čáry vyžadujícím. Nebyl proto zsv oprávněn, aby k rekursu stavebníků povoloval úchytku od stav. čáry platně stanovené, na jejímž zachování obec trvá. Z tohoto důvodu bylo nař. rozhodnutí zrušiti jako nezákonné, aniž měl nss podnět zabývati se ostatními námitkami.

č. 6251.

Pozemková reforma (Slovensko): K otázce existence samostatných knihovních těles zapsaných v jediné vložce knihovni.

(Nálezze dne 25. ledna 1927 č. 1258.)

V ě c: Antonín a Kitty A. v J. proti státnímu pozemkovému úřadu o vyloučení objektů ze záboru.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: K žádosti st-lů o vyloučení určitých objektů ze záboru dle § 3 a) zák. záb. rozhodl stpú nař. výměrem, že žádosti vyhověti nelze, a opřel rozhodnutí své o tyto důvody: Dle přednesení strany jsou nemovitosti v žádosti uvedené zapsány ve vl. č. . . kat. obce J. pod m. č. . . . při ostatním majetku velkostatku J. státem zabraném. Objekty právně samostatnými možno rozuměti jen ony, jež mohou býti samy o sobě předmětem práv a závazků. Nelze proto nemovitosti shora uvedené, tvořící se zabraným velkostatkem v jedné a téže knihovni vložce jedno knihovni těleso, pokládati za objekty právně samostatné. Ježto pak předpokladem vyloučení ze záboru jest, aby byly splněny všechny tři předpoklady ustanovení § 3 lit. a) zák. zák., totiž aby objekt byl samostatný právně i hospodářsky a nesloužil hospodaření na zabraných nemovitostech, odpadly důvody, aby stpú zabýval se i ostatními dvěma podmínkami, když jak svrchu uvedeno, schází předpoklad právní samostatnosti.

Ve stížnosti se uvádí, že v daném případě nutno každou jednotlivou parcelu o sobě pokládati za právně samostatné těleso, poněvadž jde o majetek zemanský a dle soukromého práva uherského jest v takovém případě každá jednotlivá parcela samostatným tělesem. Že jde o majetek zemanský, patrně je z toho, že na majetku tom dohodou zřízeny byly poměry urbářské, jež lze zříditi jedině na majetku zemanském. Poněvadž každá jednotlivá parcela jest samostatným právním tělesem, jest nař. rozhodnutí, které stojí na stanovisku, že veškeré nemovitosti zapsané v dotyčné vložce tvoří jedno knihovni těleso, nezákonné.

Nss neshledal stížnost důvodnou. Mezi žal. úřadem a st-li není sporu o tom, že určitý objekt možno jen tehdy uznati za právně samostatný,